

ЖЕПНО

Каквы страшны примки! саби-тѣ ни! саби-тѣ ни! Ахъ! господа, у дявола смы тукъ.

ПОЗОРИЩЕ II.

СЪЩИ-ТЪ, ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ като ся льява непадѣйно, облечена въ черно, на прагъ-тѣ.

У мене сте.

ВСИЧКЫ, освѣнъ Джепаро кой-то гледа всичко отъ единъ ягълъ на театръ-тѣ, гдѣто Дона Люкреція го не вижда.

Люкреція Борджія!

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Прѣди нѣколко дена, вы, сжищтѣ, казвахте това име триумфално. Днесъ го казвате съ удивленіе. Да, можете да мя гледате съ вторачены-тѣ си отъ страхъ очи. Познавате ли мя: азъ съмъ сама. Дошла съмъ да ви изьявѣ едно извѣстіе: всинца сте утровены, господа, и никой отъ васъ нѣма да живѣе по-вече отъ единъ часъ. Не мърдайте. Близна-та сама е пълна съ войници. Мой редъ е сега да говорѣмъ високо и да ви смакquamъ главы-тѣ! Жеппо Ливеретто, иди да намѣришь уйча си Вителли кого-то накарахъ да убиѣтъ въ избытъ Ватиканскы! Асканію Петручи, иди сѣ сбири съ братовчедъ-тѣ си Пандолфо кого-то погубихъ, за да завладѣмъ градъ-тѣ му! Олофферно Вителоццо, чака тя уйчо ти Яго кого-то утровихъ въ единъ празникъ! Маффію Орсини, иди да говоришь за мене въ онзи свѣтъ на брата си Бравила кого-то накарахъ да удавятъ въ снѣгъ-тѣ му! А-